

Vec C-662/22

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

19. október 2022

Vnútroštátny súd:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

10. október 2022

Žalobkyňa:

Airbnb Ireland UC

Žalovaný:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Predmet konania vo veci samej

Žaloba podaná spoločnosťou Airbnb Ireland Unlimited Company o zrušenie 1. rozhodnutia Autorità per le garanzie nelle comunicazioni (Úrad pre dohľad nad komunikáciami, Taliansko, ďalej len „AGCOM“) č. 200/21/CONS zo 17. júna 2021, ktorým sa stanovila povinnosť zápisu poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľov internetových vyhľadávačov do registra prevádzkovateľov komunikácií, ako aj 2. súvisiacich aktov vrátane rozhodnutia AGCOM č. 666/08/CONS

Predmet a právny základ prejudiciálnej otázky

Výklad zásady slobodného poskytovania služieb podľa článku 56 ZFEÚ a podľa článku 16 smernice 2006/123/ES, výklad článku 3 smernice 2000/31/ES, ako aj nariadenia (EÚ) 2019/1150 s cieľom určiť, či tieto ustanovenia bránia vnútroštátnym právnym ustanoveniam, ktoré ukladajú poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov povinnosť zápisu do registra, z ktorej následne pod hrozbou sankcie vyplývajú ďalšie finančné a administratívne povinnosti pre týchto poskytovateľov; výklad článku 3 ods. 4 písm. b) smernice 2000/31/ES, ako aj smernice (EÚ) 2015/1535 s cieľom určiť, či sú členské štáty povinné oznámiť Komisii opatrenia, na základe ktorých bola poskytovateľom uložená povinnosť zápisu a či sa môžu jednotlivci brániť proti tomu, aby sa na nich uplatňovali takéto opatrenia, ktoré neboli oznámené Komisii.

Prejudiciálne otázky

– „Bráni nariadenie (EÚ) 2019/1150 vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré s cieľom podporiť spravodlivosť a transparentnosť v prospech komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb, a to aj prostredníctvom prijatia usmernení, podpory uplatňovania kódexov správania a zhromažďovania relevantných informácií, ukladá poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov povinnosť zápisu do registra, ktorá má za následok poskytnutie príslušných informácií o svojej organizácii a úhradu finančného príspevku pod hrozbou sankcie za jej nedodržanie?

– Vyžaduje smernica (EÚ) 2015/1535, aby členské štáty oznámili Komisii opatrenia, na základe ktorých sa poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov uložila povinnosť zápisu do registra zahrňujúca poskytnutie príslušných informácií o svojej organizácii a úhradu finančného príspevku pod hrozbou sankcie v prípade jej nedodržania? V prípade kladnej odpovede, umožňuje smernica jednotlivcovi sa brániť proti tomu, aby sa voči nemu uplatňovali opatrenia, ktoré neboli oznámené Komisii?“

– Bráni článok 3 smernice 2000/31/ES tomu, aby vnútroštátne orgány prijali ustanovenia, ktoré s cieľom podporiť spravodlivosť a transparentnosť v prospech komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb, a to aj prostredníctvom prijatia usmernení, podpory uplatňovania kódexov správania a zhromažďovania relevantných informácií, stanovujú prevádzkovateľom usadeným v inej európskej krajine dodatočnú záťaž administratívnej a finančnej povahy, ako napríklad zápis do registra zahrňujúci poskytnutie príslušných informácií o svojej organizácii a úhradu finančného príspevku pod hrozbou sankcie za jeho nedodržanie?

– Bránia zásada slobodného poskytovania služieb uvedená v článku 56 ZFEÚ a článok 16 smernice 2006/123/ES tomu, aby vnútroštátne orgány prijali ustanovenia, ktoré s cieľom podporiť spravodlivosť a transparentnosť v prospech komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb, a to aj prostredníctvom prijatia usmernení, podpory uplatňovania kódexov správania a zhromažďovania relevantných informácií, stanovujú prevádzkovateľom usadeným v inej európskej krajine dodatočnú záťaž administratívnej a peňažnej povahy, ako zápis do registra zahrňujúci poskytnutie príslušných informácií o svojej organizácii a úhradu finančného príspevku pod hrozbou sankcie v prípade jeho nedodržania?

– Vyžaduje článok 3 ods. 4 písm. b) smernice 2000/31/ES, aby členské štáty oznámili Komisii opatrenia, na základe ktorých sa poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov uložila povinnosť zápisu do registra zahrňujúca poskytnutie príslušných informácií o svojej organizácii a úhradu finančného príspevku pod hrozbou sankcie v prípade jej nedodržania? V prípade kladnej odpovede, umožňuje smernica jednotlivcovi sa brániť proti tomu, aby sa voči nemu uplatňovali opatrenia, ktoré neboli oznámené Komisii?“

Uvedené predpisy práva Únie

Článok 56 ZFEÚ

Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode), najmä jej odôvodnenie 22, ako aj jej články 2 a 3

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu, najmä jej články 16 a 19

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, najmä jej články 1 a 5

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1150 z 20. júna 2019 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb, najmä odôvodnenia 46 a 47, ako aj články 15 a 16

Relevantná judikatúra Súdneho dvora

Rozsudky vo veciach C-194/94, C-215/01 a C-390/18

Uvedené vnútroštátne predpisy

Legge 31 luglio 1997, n. 249 „Istituzione dell’Autorità per le garanzie nelle comunicazioni e norme sui sistemi delle telecomunicazioni e radiotelevisivo“, come modificata (a seguito dell’entrata in vigore del regolamento 2019/1150) dalla legge 30 dicembre 2020, n. 178, „Bilancio di previsione dello Stato per l’anno finanziario 2021 e bilancio pluriennale per il triennio 2021-2023“ (Zákon č. 249 z 31. júla 1997, ktorým sa zriaďuje Úrad pre reguláciu komunikácií a stanovujú predpisy týkajúce sa telekomunikačných a rádiotelevíznych systémov“ zmenený (po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 2019/1150) zákonom č. 178 z 30 decembra 2020 o štátnom rozpočte na rozpočtový rok 2021 a viacročnom rozpočte na trojročné obdobie 2021 – 2023)

Právna úprava, ktorá vyplýva z uvedeného zákona, na účely tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania je táto:

- v právnej úprave je uvedené, že sa zabezpečí primerané a účinné presadzovanie nariadenia 2019/1150 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb, a to aj prostredníctvom prijatia usmernení, podpory uplatňovania kódexov správania a zhromažďovania príslušných informácií,
- poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb a poskytovatelia internetových vyhľadávačov, ktorí ponúkajú svoje služby v Taliansku, aj keď nie sú v tomto štáte usadení, sú povinní sa zapísať do registra prevádzkovateľov komunikácií (ďalej len „register ROC“):
- v prípade nedodržania opatrení prijatých orgánom na základe nariadenia 2019/1150 sa každému dotknutému subjektu uloží správna peňažná pokuta vo výške najmenej 2% a najviac 5% obratu, ktorý dosiahol za posledný rozpočtový rok,
- zápis do registra ROC zahŕňa povinnosť každoročne uhradiť príspevok určený na pokrytie nákladov súvisiacich s výkonom funkcií AGCOM ako regulačného a dozorného orgánu.

Legge 23 dicembre 2005, n. 266 „Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato“ (Zákon č. 266 z 23. decembra 2005, ktorým sa prijímajú opatrenia týkajúce sa vytvorenia ročného a viacročného štátneho

rozpočtu, zákon o financiách na rok 2006), najmä jeho článok 1 ods. 66a, ktorý sa týka príspevku na výkon funkcií AGCOM, ktorý sú povinní uhradiť vyššie uvedení poskytovatelia.

Rozhodnutie AGCOM č. 161/21/CONS z 12. mája 2021 o „zmenách rozhodnutia č. 397/13/CONS z 25. júna 2013 týkajúceho sa ‚vyhlásenia o hospodárskom systéme‘“. Uvedeným rozhodnutím č. 161/21/CONS sa zmenilo predchádzajúce rozhodnutie č. 397/13/CONS a stanovila povinnosť zasielať vyhlásenie o hospodárskom systéme aj pre poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľov internetových vyhľadávačov.

Rozhodnutie AGCOM č. 200/21/CONS zo 17. júna 2021 o „zmenách rozhodnutia č. 666/08/CONS ‚o poriadku k vedeniu registra prevádzkovateľov komunikácií‘ po nadobudnutí účinnosti zákona č. 178 z 30. decembra 2020 ‚o štátnom rozpočte na rozpočtový rok 2021 a viacročnom rozpočte na trojročné obdobie 2021 – 2023‘“. Týmto rozhodnutím č. 200/21/CONS sa na základe ustanovenia článku 1 ods. 515 zákona č. 178/2020 zmenilo predchádzajúce rozhodnutie č. 666/08/CONS a určila povinnosť zápisu poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľov internetových vyhľadávačov do registra ROC. S uvedenou povinnosťou sú spojené predovšetkým tieto ďalšie povinnosti:

– vyplnenie rôznych tlačív o vykonávanej činnosti a organizácii povinného subjektu (informácie o základnom imaní, menách spoločníkov, zložení a trvaní správneho orgánu). Zasielané informácie sa musia každoročne aktualizovať a v prípade porušenia povinnosti sa uložia správne sankcie.

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Žalobkyňa Airbnb Ireland Unlimited Company, spoločnosť so sídlom v Írsku (ďalej len „žalobkyňa“), ponúka online sprostredkovateľské služby v oblasti krátkodobého prenájmu nehnuteľností.
- 2 Žalobkyňa sa svojou žalobou domáha predovšetkým zrušenia rozhodnutia č. 200/21/CONS zo 17. júna 2021, ktorým sa na základe článku 1 ods. 515 zákona č. 178/2020 zmenilo predchádzajúce rozhodnutie č. 666/08/CONS a stanovila povinnosť zápisu poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a internetových vyhľadávačov do registra ROC. Tento zápis má za následok vznik povinností poskytovania informácií a úhrady finančného príspevku pre týchto poskytovateľov, pričom za ich nesplnenie hrozia sankcie. Povinnosť poskytovať informácie spočíva vo vyplnení rôznych tlačív o vykonávanej činnosti a organizácii povinného subjektu, kým platobná povinnosť spočíva v úhrade ročného príspevku určeného na pokrytie nákladov na výkon funkcií AGCOM.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 3 Žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie, ako aj vnútroštátna právna úprava uplatniteľná v prejednávanej veci porušujú nariadenie (EÚ) 2019/1150, smernice (EÚ) 2015/1535 a 2000/31/ES, ako aj zásadu slobodného poskytovania služieb.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 4 Vnútroštátny súd má pochybnosti o súlade povinnosti zápisu do registra ROC stanovenej pre poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a internetových vyhľadávačov v zákone č. 249/1997 (zmenenom zákonom č. 178/2000) a v rozhodnutí AGCOM č. 668/08/CONS (v znení rozhodnutia č. 200/21/CONS) s článkami 15 a 16 **nariadenia (EÚ) 2019/1150**. Povinnosť zápisu do registra ROC má v podstate za následok kontrolu vlastníckych a administratívnych štruktúr týchto poskytovateľov. Táto kontrola na jednej strane nezodpovedá overeniu dodržania povinností stanovených v nariadení 2019/1150, ktoré požaduje toto nariadenie a na druhej strane je v rozpore s cieľom sledovaným týmto nariadením, ktorým je zabezpečiť transparentnosť a spravodlivosť zmluvných vzťahov s komerčnými používateľmi.
- 5 Vnútroštátny súd ďalej pripomína, že **smernica (EÚ) 2015/1535** stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti s cieľom zabezpečiť čo možno najvyššiu mieru prehľadnosti vnútroštátnych zámerov a umožniť dohľad Komisie nad nimi v záujme ochrany zásady voľného pohybu tovaru a služieb. Keďže na jednej strane služby poskytované týmito poskytovateľmi patria medzi služby informačnej spoločnosti a na strane druhej ustanovenia o povinnosti zápisu do registra ROC vzťahujúce sa na týchto poskytovateľov, konkrétne zavádzajú všeobecnú požiadavku na výkon služieb informačnej spoločnosti, mali sa tieto pravidlá oznámiť Komisii. Podľa názoru vnútroštátneho súdu v prípade porušenia oznamovacej povinnosti Komisii sa predmetné ustanovenia nevzťahujú na jednotlivcov.
- 6 Vnútroštátny súd má tiež pochybnosti o súlade povinnosti zápisu do registra ROC s článkom 3 **smernice 2000/31/ES** (smernica o elektronickom obchode) z dôvodu, že táto povinnosť môže z hľadiska uvedenej smernice predstavovať nezákonné obmedzenie slobodného poskytovania služieb informačnej spoločnosti. Ide totiž o povinnosť, ktorá sa týka výkonu činnosti služby informačnej spoločnosti v zmysle tejto smernice; okrem toho sa vzťahuje aj na poskytovateľov služieb usadených v iných členských štátoch ako v Taliansku a vedie k zvýšeniu administratívnej záťaže a výraznej hospodárskej záťaže pre samotných poskytovateľov služieb. Okrem toho predmetné služby nepatria do vylúčených kategórií uvedených v článku 2 smernice 2000/31, ani nespĺňajú požiadavky článku 3 tejto smernice, ktoré umožňujú členskému štátu zaviesť obmedzenia; okrem toho, sa zdá, že povinnosti poskytovať informácie o subjektívnej situácii podniku a uhradiť finančný príspevok, sú neprimerané vo vzťahu k cieľu

podporovať spravodlivosť a transparentnosť v prospech komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb.

- 7 Vnútroštátny súd má tiež pochybnosti o súlade povinnosti zápisu do registra ROC so zásadou slobodného poskytovania služieb stanovenou v článku 16 **smernice 2006/123/ES** (ďalej len „smernica o službách“). Táto smernica stanovuje, že členské štáty nesmú v prípade poskytovateľa usadeného v inom členskom štáte obmedziť slobodu poskytovať služby tým, že mu uložia povinnosť získať povolenie od príslušných orgánov. V prejednávanej veci povinnosť zápisu do registra ROC uložená podnikom usadeným v inom členskom štáte je spôsobilá ovplyvniť slobodu poskytovania služieb, pretože zahŕňa hospodárske a administratívne náklady, ktoré sú spôsobilé narušiť vnútorný trh, oneskoriť, sťažiť alebo zdražiť poskytovanie služieb v hostiteľskom členskom štáte.
- 8 Vnútroštátny súd napokon pripomína, že povinnosť zápisu do registra ROC je spôsobilá obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti poskytovaných subjektom usadeným v inom členskom štáte. V tejto súvislosti článok 3 ods. 4 písm. b) druhá zarážka smernice 2000/31 stanovuje, že úmysel prijať takéto opatrenia sa musí oznámiť Komisii a členskému štátu, v ktorom je podnik usadený. Podľa názoru vnútroštátneho súdu v prípade porušenia oznamovacej povinnosti Komisii sa predmetné opatrenie nemôže uplatniť na jednotlivcov.
- 9 Uvedené otázky sú určite významné, keďže ak by sa zistilo, že existuje priamy rozpor medzi povinnosťou zápisu do registra ROC a právom Európskej únie, muselo by sa upustiť od uplatňovania predmetnej vnútroštátnej právnej úpravy a poskytovatelia by nemali povinnosť splniť v nej stanovenú povinnosť.

PRACOVNÝ DOKUMENT